

SÓLLER

SEMENARIO INDEPENDIENTE

MOROS Y SOLLERICHES.

Recordansa del 11 de Matx del any 1561

I

Vint y tres vaxells de guerra,
ben replens y ben armats,
per demunt la mar tranquila
en gomboy van navegant.

Son galères y galiotes
de les mes fortes y grans,
que del port d'Algér sortiren
fent rumbo cap al Mestral.

¿Quina la duan moguda?
¿Quin nou fet s'han proposat?
¿Ahont s'en van? ¿Com tan de pressa
lluny de terra van remant?

Alegres están quant sonan
xeremies y timbals;
y en les antenes, banderes
de tot color van issant.

¿Será fésta qu'han promés;
ó botí qu'haurán somiat;
y avesats á guanyar sempre
ja'l se miran dins les mans?

¿Quina la tenen forjada?.....
Segons contan els esclaus
que dins Alger romanguéren,
van en cuantre dels cristians....

L'oratjol no mou les ones.
Ja comensa el més de Matx;
y prop de son plé la lluna
dins l'aygo juga brillant.

¡Vint y tres vaxells de moros!....
Cadascun un centenar
d'homos porta dins l'estiba,
entre remers y soldats.

Si lo port d'Algér dexaren
fent proua cap al Mestral,
en esser devant Ervissa
cap al gargal girarán.

¡La seua intenció es dolenta!
Pirates son de la mar
qu'han fet lliga perque saben
qu'aquesta empresa bé ho val.

II

Dins Mallorca hi ha una coma
que més que coma es un vall
y mes que vall es una horta
plena de vida y d'encant.

Y dins l'horta hi há una vila
que més que vila es ciutat,
plena d'aromes y fruytes
d'un arbres embalsamats.

Cases gracioses y blanques
s'axécan al seu voltant,
y aygos vives per entre elles
saltan, corrent cap á mar.

Dins les cases, l'òr, la plata,
perles, topacis, diamants,
y alhaques de preñ abundant,
perque sa riquesa es gran.

Dins elles hi ha donselles
d'ulls preciosos, colors sans,
altes, ben fetes, garrides
y de un melodios parlar.

Fadrines qu'envejaría
de la Circasia el Patxá,
bones fèrm per odaliques
del Harén del gran Sultán.

Aquesta vila es diu Sóller;
y ells prou saben ahont está.
Catius qu'en ella visquéren
los han dit lo molt que vál.

En Dragut y en Sala el moro
la veren poch temps abans,
y contaren marevelles
de sos horts y els seus casals.

Per alcansar preses bones,
y carregar bé les naus
de captius y de riquesa,
cap á Sóller convé anar.

Sirvents s'en duan á bordo
que foren molts anys esclaus
dins Soller, y serán prácticichs
per sos camins y tiransys.

III

N' Ochalí es qui los comanda;
Corsari molt afamat,
y ab 'ell porta gros escèrcit
per quant fará el desembarch.

Entre turchs y moros y altres
geníssaros, ben dotats
de pedrenyals, d'azagayes,
d'arcabussos y d'alfanchs,

Mil y setcents n'embarcaren,
gent escullida, que may
per dins les costes de Nàpols
foren vensuts ni nafrats.

Aquest escèrcit governa
el valent Yussuf-arrays,
molt entès per fer la guerra
encara qu'estiga grás.

Per axò dins les galiotes
sonen trompes y timbals,
perque ja miran segura
la presa de l'ondemá.

Mes ¡ay! no contan que Sóller
té joves agosarats
que en defénsa de ca-seua
ans que fogir morirán.

No contan que qui los mana
es el Capitá Angelats,
qu'ab en Soler s'aconsella,
y ab n'Arbona y en Canals.

Ni crehuen que hi haja dones
més valéntes qu'els alarbs,
que ab una barra de porta
defensarán Can Tamany.

Ni saben que hi haja á Soller
Una Verge celestial,
pura, santa y poderosa
qu'es la Reyna d'aquest vall.

Ni que dins el bosch s'hi amagan
vuyt atrevits bandetjats,
sense por y ab bones armes,
ajudats per quatre cans;

Que al fujir del camp de S' Oca,

quant ja se creurán salvats,
com á dimonis rabiosos
los trossetjarán les carns.

IV

¡Sarrahins! Tornau arrera:
Riqueses, voltros somiau....
Si heu cregut arrasar Sóller;
Será.... lo que Deu voldrá.

D'aquests mil y setcents homos,
quatre cents ni romandrán
estesos, morts per les penyes;
y molts, ab lo cap tallat.

Pensa, Ochalí, qu'has de perdre
lo teu estimat infant,
matat p'en Llorens Centura
d'arcabussada en el cap.

Y tu, Yussuf, en que sias
un valent que no fuitx may,
menjarás avuy garrova
que mal de ventre et farà.

Garrova en forma de llansa
que't dará en Pere Bisbal,
fins qu'en tengas dins la panxa
un bossí de quatre palms....

¡Sarrahins! Foju de pressa;
que les heu d'havé ab cristians,
fills d'aquells que vos traguéren
de Mallorca en temps passat.

Ya sabeu per experiència
d'altres combats desdixats,
que quant ells oracions resan
els moros perduts están.

Y avuy tendrán á Sant Jórdi
qu'ab un briós cavall blanch,
á escuadrons del Purgatori
los fará de Capitá.

Y ab ells estarán Sant Jaume
y Sant Francesh, governats
per Nostra Verje Senyora
y Cristo crucificat....

¡Pirates de Barbería!
Cegos vos ha fet la fam
del or, y la anomenada
de les hurís d'aquest vall.

¡Corsaris de l'Algeria!
Entrau, si voleu. Entrau.
Preneu terra al Coll de l'Illa,
que no 'eus han vist els guardians.

Perque ha dat el crit de fondo
Castigau en Tomeu Valls.
No'l matèu á garrotades
qu'ell ha salvat sos jermans.

Veniu prest al camp de l'Oca,
sabrèu lo que és un atzar;
y les cerimonies qu'empran
els sollerichs per fer Matx.

P. DE A. PENYA.

Any 1895.

